

ESPLAIS LITERARIS

Sardana de la Rectoria Vella de Sant Celoni

Tornada

Cantem, saltem tots ben agermanats,
Dem-nos les mans, formant formosa anella.
Saltem alegrement, cantem plegats
La glòria de la Rectoria Vella.

De l'art antic és un bell exemplar,
Glòria de l'art de la Patria volguda.
Benqvirat qui la feu restaurar,
Dant-li la polidesa ja perduda.

El vell casal abriga amb son caliu
A la colònia nombrosa i distingida,
Que passa alegrement allí l'estiu.
Cantant les excel·lències de la vida.

Al pati del casal ¡oh, quin encís!,
El brollador gentil l'aigua prodiga,
Com sembla un reonet del Paradís!
Que invita a reposar de la fadiga.

L'acaronen els aires del Montseny,
Tant aromats de flaires del boscatge,
I son aspecte de gegant farreny
Encuadra amb la bellesa del paisatge.

(A la tornada)

Lletra de MOSSÈN PINYÉS
Música d'ASSUMPTA SÁNCHEZ

Pel vano d'una dameta

Voldria que aquest vano:

*Sempre que, generós, et prodigués
fresca alenada,
amb ella, de part meva, hi confongués
ardent besada.*

MEP

Esperant l'hora

Surt el Sol radiant,
il·luminant camps i boscuries;
els ocells amb ses cantúries
distreuen al caminant.

Dins el mes de Març
la primavera esclata,
i queden els camps guarnits
amb flors d'or i plata.

Gaia és la primavera,
boniques són les flors
que amb ses aromes
reverdeixen els amors.

Cada flor una alegria
per l'estiu que vindrà,
cada fruit una esperança
per poder-te'n ofrenà.

G. ENERÓS

Un clavell

En el jardí de ma casa
un clavell hi va sortir,
vermell com roenta brasa
de foc, i encès com sospir.
M'apar són rubís ses fulles
quan el Sol cau a desdir;
de nit, d'un cor les despulles
hom sembla veure-hi lluir.

Avui, però, sa bellesa
ha tingut d'emmusteir
a l'arrencar-lo, amb cruesa,
per a poder-lo oferir
a una bonica donzella
que d'amor em té ferit;
i sa boca n'és tant vermella,
que el clavell s'ha esblanqueït!

MONTSENY-XIC

¿laasnaduotoalíccísoer?